Що я знаю про Київ

Столиця моєї Батьківщини — Київ. Це прекрасне місто справедливо визнано одним із найбільш зелених мегаполісів світу. Багато письменників намагалися передати його красу у своїх творах. Але, на мою думку, Київ треба пізнавати самостійно, бо відкривається він кожному по-різному.

Я на все життя запам'ятаю це місто таким, яким побачив його вперше. Ми приїхали в Київ наприкінці зими. Було вже досить тепло, і сніг, який був на деревах, на дахах будинків та на землі, почав танути. Прозорі краплини з сріблястим дзвоном стрибали з гілочок на тротуар. Незабаром вийшло сонце і посміхнулось так лагідно і привітно, що відразу стало зрозуміло: прийшла весна. Звідкись приніс вітерець весняну поривчасту свіжість і сподівання на швидке відродження природи разом з пахощами перших бруньок. По блакитному небу побігли розірвані білі хмаринки. Ніколи не зможу забути, як побачив Андріївську церкву на тлі цього неспокійного весняного неба. Вона ніби підносилась до неба і парила в ньому, вишукана і легка. Цілий день ми блукали по вулицях не помітили, як на місто зійшов вечір. У рожево-сірих сутінках загорілися жовті ліхтарі та неонові реклами. Цей день наодинці зі старовинним Києвом буде мабуть, найщасливішим у моєму житті.

Особисто для мене Київ став символом поєднання давнини і сучасності, мудрості віків і молодої завзятої сили. Я дуже люблю це місто.